94-1-CC

94-1-CC

Número de registre: 93-1994. Conflicte positiu de competències constitucionals

SENTÈNCIA DEL DIA 16 DE DESEMBRE DE 1994

BOPA núm. 74, de 19 de desembre de 1994

En nom del Poble Andorrà,

El Tribunal Constitucional,

Atès el conflicte positiu de competències constitucionals 94-1-CC interposat pel Consell Superior de la Justícia contra el Govern en data 22 de setembre de 1994, sol·licitant en el punt primer de la pretensió de l'escrit de la demanda "que s'atribueixi al Consell Superior de la Justícia la competència litigiosa en matèria de gestió administrativa de totes les persones, els béns, els locals, els arxius i les dotacions econòmiques en general que asseguren el funcionament dels òrgans de Justícia", i sol·licitant en el punt segon de la dita pretensió un pronunciament amb relació al fet que "el Consell Superior de la Justícia és l'únic competent per assegurar l'execució completa del pressupost de la Justícia, en el marc de l'autonomia de gestió, en el respecte de les normes establertes per la Llei general de les finances públiques, amb la precisió que el President del Consell Superior de la Justícia hauria de realitzar les funcions que corresponen al Cap de Govern i al Ministre de Finances, el Consell Superior de la Justícia aquelles que pertoquen al Govern de forma col·legiada, els Presidents de Tribunal la missió dels actuals ministeris i el control es faria per un interventor independent del poder executiu".

Vista la Constitució,

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional,

Vist l'aute del Tribunal Constitucional de 21 d'octubre de 1994, relatiu al conflicte positiu de competències constitucionals 94-1-CC,

Vistes les contestacions del cap de Govern, registrades al Tribunal Constitucional el dia 8 de novembre de 1994,

Vistes les conclusions del Consell Superior de la Justícia, registrades al Tribunal Constitucional el dia 5 de desembre de 1994,

Vistes les conclusions del cap de Govern, registrades al Tribunal Constitucional el dia 2 de desembre de 1994,

Escoltat el magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias,

Quant a les pretensions de les parts

Considerant que:

El Consell Superior de la Justícia i, en nom seu, el seu president, Sr. Josep Marsal Riba, interposa un conflicte positiu de competències constitucionals contra el Govern mitjançant un escrit dipositat a la seu del Tribunal Constitucional i registrat en data 22 de setembre de 1994, en aplicació dels articles 98.d) de la Constitució i 78.1 i 79 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. En el dit escrit el Consell Superior de la Justícia sol·licita, en la determinació de la pretensió:

1. Que s'atribueixi al Consell Superior de la Justícia "la competència litigiosa en matèria de gestió administrativa de totes les persones, els béns, els locals, els arxius i les dotacions econòmiques en

general que asseguren el funcionament dels òrgans de Justícia".

2. Que el Tribunal es pronunciï amb relació que "el Consell Superior de la Justícia és l'únic competent per assegurar l'execució completa del pressupost de la Justícia, en el marc de l'autonomia de gestió, en el respecte de les normes establertes per la Llei general de les finances públiques, amb la precisió que el President del Consell Superior de la Justícia hauria de realitzar les funcions que corresponen al Cap de Govern i al Ministre de Finances, el Consell Superior de la Justícia aquelles que pertoquen al Govern de forma col·legiada, els Presidents de Tribunal la missió dels actuals ministeris i el control es faria per un interventor independent del poder executiu".

Considerant que:

El Consell Superior de la Justícia basa la defensa de la seva pretensió en els arguments següents:

Pel que fa als fets, assenyala el Consell Superior de la Justícia que des de la data de la seva constitució, el 25 d'octubre de 1993 i fins a l'aprovació de la Llei del pressupost general per a 1994, era el propi Consell Superior de la Justícia qui es feia càrrec de la gestió directa de les dotzenes parts del pressupost general de l'Administració de Justícia de 1993, transferides cada mes al compte bancari obert al seu nom.

En data 26 de maig de 1994, el Consell Superior de la Justícia adreçava al Govern un informe sobre un avantprojecte de llei per ser sotmès al Consell General -adjuntat en l'escrit de demanda com a document 1-, per tal, com diu el propi escrit de demanda, "de posar fi a tot equívoc i precisar, sense ambigüitat, les regles d'execució del pressupost" relatiu a la Justícia.

El Consell Superior de la Justícia afirma que després de l'aprovació de la Llei del pressupost general per a 1994, el Govern decideix integrar l'execució del pressupost de la Justícia dintre l'execució del pressupost de l'Administració central, gestionat pels seus serveis tècnics, i això basant-se en el Decret del 9 de juny de 1993, del qual va remarcar el Consell Superior de la Justícia que és "anterior a la Llei Qualificada de la Justícia, a la constitució del Consell Superior de la Justícia i a la creació de les noves jurisdiccions".

Adjunta el Consell Superior de la Justícia al seu escrit de demanda sis documents: document 1, carta al cap de Govern del dia 26 de maig de 1994 sobre l'avantprojecte de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques; document 2, carta del cap de Govern del 26 de juliol de 1994; document 3, Acord del Consell Superior de la Justícia del 4 d'agost de 1994; document 4, carta de

requeriment al Govern de l'11 d'agost de 1994; document 5, Decret del 9 de juny de 1993 ("BOPA", any 5, núm. 31, pàg. 573); document 6, Acta núm. 5/1993 del Consell General de les Valls del 8 de juny de 1993; mitjançant els quals el Consell Superior de la Justícia, en la persona del seu president, Sr. Josep Marsal Riba, es dirigeix per carta de 26 de maig de 1994 al cap de Govern per fer-li arribar un "avantprojecte de Llei de modificació de la Llei General de les Finances Públiques a fi que permeti al Consell Superior de la Justícia d'executar el Pressupost de l'Administració de Justícia"; que amb carta de 26 de juliol de 1994 el cap de Govern contesta al Consell Superior de la Justícia que el Govern "considera que el Decret del 9 de juny de 1993 referent a les competències sobre la gestió administrativa de totes les persones, els béns, els locals, els arxius i les dotacions econòmiques en general que asseguren el funcionament dels òrgans de justícia, és plenament vigent i que, per tot, estan adscrites al Cap de Govern"; que amb carta d'11 d'agost de 1994 el president del Consell Superior de la Justícia es dirigeix al cap de Govern per informar-lo de l'acord adoptat pel Consell Superior en data 4 d'agost de 1994 i que diu així:

"Vista la carta del Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern del Principat d'Andorra, de 26 de juliol de 1994;

Vistos els articles 78.1 i 71 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional; (...) El Consell Superior acorda:

1. Requerir el Govern perquè renunciï a aplicar el Decret de 9 de juny de 1993, esdevingut caduc d'ençà de la constitució del Consell Superior de la Justícia i de la instal·lació de les noves jurisdiccions creades per la Llei qualificada de la Justícia.

2. En cas de desestimació expressa d'aquest requeriment o del transcurs del termini de desestimació tàcita, procedir a la formalització del conflicte positiu de competències davant el Tribunal Constitucional."

Com diu el Consell Superior en el seu escrit de demanda, "El requeriment, notificat per carta del dia 11 d'agost de 1994, va ser desestimat pel Govern tàcitament pel transcurs del termini", quedant així acomplerts els requisits perquè el Consell Superior de la Justícia formalitzés l'escrit de demanda per iniciar el present conflicte positiu de competències constitucionals, escrit registrat en aquest Tribunal Constitucional en data d'entrada de 22 de setembre de 1994.

Pel que fa als arguments jurídics, el Consell Superior argumenta que la invasió competencial per part del Govern és de tal importància que podria crear una situació que posés en qüestió el principi de separació de poders inherent a la Constitució, per la via de qüestionar la independència de la Justícia, i que la base de l'esmentada invasió competencial es deu essencialment a un Decret (del 9

de juny de 1993) que hauria esdevingut "sense objecte i caduc" en entrar en vigor la Llei qualificada de la Justícia i en constituir-se el Consell Superior de la Justícia, i que tenia, a més, "un caràcter transitori i provisional".

D'altra part, argumenta també que la Constitució atorga en el seu article 89 al Consell Superior la funció d'administració de l'organització judicial, a més de les de representació i govern de la mateixa organització judicial, i que així ho recull la Llei qualificada de la Justícia en la seva exposició de motius, encara que no ho recull explícitament en el seu articulat, perquè segons el Consell Superior de la Justícia "la Llei qualificada de la Justícia no havia de fer-ho tenint en compte que les disposicions de l'article 89.1 de la Constitució són suficients i concerneixen en llur generalitat tots els aspectes de l'administració de l'organització judicial, dels quals la gestió pressupostària és un dels més importants".

Considerant que:

El cap de Govern, en la contestació a la demanda, s'oposa a la pretensió del Consell Superior de la Justícia i demana, en el seu escrit dirigit al Tribunal Constitucional, que es dicti sentència rebutjant les pretensions del Consell Superior en aquest conflicte de competències. Considera el cap de Govern, en el seu escrit, que el Decret del 9 de juny de 1993 és plenament vigent mentre no sigui derogat per una norma posterior d'igual o superior rang, o anul·lat per vici de legalitat o de constitucionalitat per l'òrgan corresponent; que el sistema de fonts del dret en l'ordenament jurídic andorrà d'ençà de la Constitució no preveu el concepte de "caducitat" del Decret argumentat pel Consell Superior; i que no és acceptable l'argument que el Decret seria "transitori i provisional", perquè això exigiria l'existència expressa d'una tal limitació temporal en el mateix Decret o en una norma posterior igual o superior en rang, extrem que no es dóna en aquest cas. Afirma també el cap de Govern, en el seu escrit, que la Constitució, en l'article 89.1, atribueix genèricament al Consell Superior de la Justícia les funcions de "representació, govern i administració de l'organització judicial", però remarca que l'article 89.4 indica que "la Llei qualificada sobre la Justícia regularà les funcions i competències d'aquest Consell Superior", la qual cosa implica una reserva de llei qualificada pel que fa al desenvolupament d'aquestes funcions en el detall dels diferents aspectes que inclou el concepte d' "Administració" aplicat a l' Administració de la Justícia. En ser aprovada i publicada la Llei qualificada de la Justícia, així es va fer, encara que no en el sentit exigit pel Consell Superior en les seves pretensions. Per tot això, el cap de Govern conclou demanant que siguin rebutjades les pretensions del Consell Superior.

Considerant que:

Tant el Govern com el Consell Superior de la Justícia, en els seus escrits de conclusions definitives respectius es reafirmen en llurs pretensions. El Consell Superior de la Justícia, però, en les seves conclusions, aporta algunes precisions suplementàries. D'una banda, insisteix en la caducitat del

Decret del cap de Govern de 9 de juny de 1993. Insisteix igualment que la Llei qualificada de la Justícia no havia de reglamentar específicament la funció d'administració de la Justícia, i també insisteix que aquest concepte ha d'incloure necessàriament la gestió i l'execució del pressupost de la Justícia. D'altra banda, el Consell Superior puntualitza en el punt VII del seu escrit de conclusions la importància de la Llei del pressupost general en relació amb el present conflicte positiu de competències constitucionals, per posar de relleu que només el Consell General és competent en matèria pressupostària. Finalment, el Consell Superior afegeix una tercera observació sobre un possible "conflicte negatiu de competències pel no exercici de les funcions d'administració", però el mateix Consell Superior afirma tot seguit "que fóra independent del conflicte positiu de competències del present litigi", per la qual cosa aquest Tribunal no entra a prendre-la en consideració. El Consell Superior, addicionalment, després de les mencionades observacions semblaria modificar implícitament la seva pretensió segona de l'escrit de demanda, en puntualitzar que es reafirma en la seva proposta de modificació de la Llei general de les finances públiques però "sense pretendre que sigui el Tribunal Constitucional qui, substituint l'òrgan legislatiu, modifiqui la Llei general de les finances públiques".

Quant a les normes aplicables

Pel que fa als articles 85 i 87 de la Constitució

Considerant que:

La Constitució, en els articles 85 i 87 defineix els òrgans de la Justícia que exerceixen funcions jurisdiccionals, així com les condicions de la independència de batlles i magistrats en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals. Queda així delimitat l'àmbit de la independència a què fa referència l'article 89.1 de la Constitució, i per la qual ha de vetllar el Consell Superior de la Justícia, que no és, d'acord amb la Constitució, un òrgan jurisdiccional.

Pel que fa a l'article 61 de la Constitució

Considerant que:

L'article 61.1 de la Constitució indica que "La iniciativa del Projecte de Llei del Pressupost General correspon exclusivament al Govern, que ha de presentar-lo per a l'aprovació parlamentària, com a mínim, dos mesos abans de l'expiració dels pressupostos anteriors", i és en relació amb aquest article de la Constitució que s'ha d'entendre la tramitació del projecte de pressupost de

l'Administració de Justícia al Govern per part del Consell Superior de la Justícia, demanant-ne la incorporació al projecte de llei del pressupost general.

Pel que fa a l'article 89 de la Constitució

Considerant que:

La Constitució diu efectivament en l'article 89.1 que el Consell Superior de la Justícia és "òrgan de representació, govern i administració de l'organització judicial, vetlla per la independència i el bon funcionament de la Justícia". L'article 89.2 esmenta explícitament que els membres del Consell Superior de la Justícia han d'ésser "coneixedors de l'Administració de Justícia", la qual cosa fa referència evidentment al coneixement de l'exercici de la funció jurisdiccional, però no dóna cap precisió sobre els possibles mecanismes de gestió i execució del pressupost dels esmentats òrgans judicials. Per tant, dins del marc fixat per la Llei qualificada de la Justícia, la Llei del pressupost general per a 1994 determina el mecanisme de gestió i execució de les institucions incloses en l'Administració de Justícia. En el seu apartat 3r, li encomana les funcions de nomenar els batlles i magistrats, exercir sobre ells la funció disciplinària i promoure les condicions perquè l'Administració de Justícia disposi de mitjans adients per al seu bon funcionament. Amb aquesta darrera finalitat podrà emetre informes amb motiu de la tramitació de les lleis que afectin la Justícia o per donar compte de la situació d'aquesta. I, sobretot, en el seu apartat 4t, l'article 89 afirma que una "Llei Qualificada sobre la Justícia regularà les funcions i competències d'aquest Consell Superior". S'ha de considerar aquí que la Constitució atribueix al Consell Superior un conjunt de funcions i atribucions, en què algunes són genèriques i algunes més precises -com el nomenament de batlles i magistrats o la funció disciplinària-, però justament atribueix al legislador, per la reserva de Llei qualificada a què fa referència l'article 89.4, la funció de regular amb detall el contingut material d'aquest article. El legislador així ho va fer en aprovar la Llei qualificada de la Justícia, sense pronunciar-se expressament, però, sobre la qüestió precisa de la gestió del pressupost objecte de la present demanda. L'argumentació del Consell Superior sobre el fet que si no es dóna satisfacció plena i total a les seves pretensions, això podria qüestionar la independència de jutges i magistrats en l'exercici de la seva funció jurisdiccional, no és admissible. Aquesta independència reposa sobre un conjunt de garanties i, en primer lloc, aquelles recollides en el títol VII de la Constitució, de manera que en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals, els òrgans jurisdiccionals no puguin patir interferències d'altres òrgans de l'Estat, així com que disposin dels mitjans materials necessaris per al seu funcionament. L'argumentació del Consell Superior relativa als casos dels òrgans de govern de la Justícia a França i Espanya semblaria portar a la conclusió que, d'una banda, es tracta "d'òrgans polititzats" i, d'altra banda, que la pròpia divisió de poders estaria qüestionada, tot per tal de reforçar la seva pretensió. Però és una argumentació netament aliena al fons del present conflicte de competències constitucionals, que no resulta provada, ni resulta jurídicament congruent al cas de la demanda presentada pel Consell Superior. L'afirmació del Consell Superior que, a més, si no es dóna satisfacció a la seva pretensió es podria donar el cas que "el govern pogués repartir al seu gust els fons del pressupost global entre els diferents tribunals" tampoc no resulta provada, puix que la gestió del pressupost de la Justícia està sotmesa a un quadre normatiu precís, format per la pròpia Constitució, la Llei qualificada de la Justícia, la Llei general de les finances públiques (norma pre-constitucional plenament vigent), la Llei del pressupost general per a 1994 i el mencionat Decret del

cap de Govern de 9 de juny de 1993.

Pel que fa a la Llei qualificada de la Justícia

Considerant que:

La Llei qualificada de la Justícia reprèn efectivament en la seva exposició de motius la definició del Consell Superior de la Justícia com a òrgan de representació, govern i administració de l'organització judicial, indicant, però, que "el Títol II de la present Llei desenvolupa així les competències i facultats d'aquest important òrgan constitucional". Ara bé, la Llei qualificada de la Justícia, a l'article 22.1, diu: "El Consell Superior de la Justícia nomena els Batlles, Magistrats i Secretaris judicials. Exerceix la funció disciplinària i promou les condicions perquè l'Administració de Justícia disposi dels mitjans adients per al seu bon funcionament"; a l'article 36 diu: "A partir de les propostes pressupostàries anuals que li seran sotmeses pels respectius Presidents de la Batllia, del Tribunal de Corts i del Tribunal Superior de Justícia, el Consell Superior de la Justícia elaborarà un projecte de pressupost global de funcionament de l'Administració de Justícia i, dins dels terminis previstos per la Llei General de les Finances Públiques, el trametrà al Govern, o al Ministeri que correspongui, d'acord amb la Constitució", i a l'article 37 diu: "A petició del Govern o del Consell General, el Consell Superior de la Justícia podrà emetre informes amb motiu de la tramitació de les lleis que afectin la Justícia. També podrà emetre informes, per pròpia iniciativa, ja sigui per tal de donar compte de la situació i funcionament de l'Administració de Justícia, ja sigui per promoure millores en les lleis d'àmbit judicial". Aquests articles són el desenvolupament precís que el legislador ha volgut fer, en ús de la seva potestat legislativa, al text articulat de la Llei qualificada de la Justícia, del mandat de l'article 89 de la Constitució, parcialment reprès en l'exposició de motius d'aquesta Llei, que, com a tal exposició de motius, pot ser considerada un indicador de la voluntat del legislador, però sense el valor normatiu del text articulat. Amb tota precisió el legislador ha volgut a l'article 22 precisar que les funcions específiques del Consell Superior de la Justícia són el nomenament de batlles i magistrats, la funció disciplinària sobre els mateixos batlles i magistrats i la promoció de les condicions per al bon funcionament de la Justícia, la qual cosa es complementa amb les disposicions dels articles 36 i 37 relatives a l'elaboració del projecte de pressupost global de l'Administració de Justícia, dins els terminis que estableix la Llei general de les finances públiques i tramès al Govern o al Ministeri que correspongui d'acord amb la Constitució, i a la capacitat de fer informes per pròpia iniciativa per promoure millores en l'àmbit de la Justícia. I així ho ha fet el Consell Superior amb l'informe, inclòs al document 1 de l'escrit de demanda, dirigit al cap de Govern, però que adopta la forma d'avantprojecte de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, la qual cosa confirma que el Consell Superior, tot i fent ús del seu dret a emetre informes en els termes de l'article 37 de la Llei qualificada de la Justícia, és conscient que el contingut del punt segon de la pretensió de l'escrit de demanda és una qüestió legislativa, que ha de ser resolta pel legislador si així ho considera oportú. Però als efectes formals, l'esmentat document 1 és un informe del Consell Superior i no altra cosa. El legislador, en aprovar la Llei qualificada de la Justícia, ha optat per una fórmula oberta pel que fa a l'Administració de la Justícia, que no atorga al Consell Superior l'execució i la gestió del pressupost de la Justícia, però res no li impedeix atribuir-les-hi en el futur dins del marc de la Llei qualificada de la Justícia, fórmula que no és òbviament l'única possible, tal com ho demostra el Dret comparat aplicable al cas, i que precisa les funcions constitucionals del Consell

Superior en una determinada direcció: La Llei qualificada de la Justícia ha fixat de manera taxativa i expressa les atribucions del Consell Superior de la Justícia, que no comprenen la gestió i l'execució del pressupost de l'Administració de Justícia. Però no ha estat provat que s'hagin produït arbitrarietats o distorsions en l'exercici de la funció jurisdiccional dels òrgans de la Justícia.

Pel que fa a la Llei del pressupost general per a 1994

Considerant que:

La Llei del pressupost general per a 1994 presenta una modificació important amb relació a la Llei del pressupost per a 1993, i és precisament la ubicació de la partida pressupostària relativa a l'Administració de Justícia. La Llei del pressupost general per a 1994 té una estructura formal que reconeix només dos àmbits pressupostaris: Administració General de l'Estat (i no Central com es diu en l'escrit de la demanda) i Administracions Parapúbliques, que es determinen a continuació nominalment i de les quals òbviament no forma part el Consell Superior de la Justícia. Basant-se en això i en la Llei general de les finances públiques, el legislador ha volgut una Llei del pressupost general per a 1994 en què tots els òrgans de l'Estat sense excepció queden sota la denominació "Administració General". Allò que fa la Llei del pressupost general per a 1994 és preveure un apartat de Transferències Corrents (Coprínceps, Consell General, Tribunal Constitucional) en què s'adscriuen els òrgans de l'Estat que es caracteritzen per disposar d'uns mecanismes específics i propis en el procediment de dotació econòmica i d'execució i gestió del pressupost. El legislador, en el marc del que disposa la Llei qualificada de la Justícia no ha situat, per a l'exercici pressupostari de 1994, el Consell Superior de la Justícia en l'apartat de Transferències Corrents, mentre que a la Llei del pressupost per a 1993, aprovada abans de l'entrada en vigor de la Constitució, hi figurava l'Administració de Justícia. En síntesi, després de l'entrada en vigor de la Llei qualificada de la Justícia, el legislador ha optat per una fórmula legislativa en aprovar la Llei del pressupost general per a 1994, i sobre la base de la Llei qualificada de la Justícia i de la Llei general de les finances públiques, que situa el Consell Superior de la Justícia en un àmbit molt precís pel que fa a la gestió i el control del pressupost de l'Administració de Justícia, que no és favorable a la seva pretensió, però que jurídicament no produeix en si mateixa una situació d'arbitrarietat normativa com la que el Consell Superior sembla indicar en el seu escrit de demanda.

Pel que fa al Decret de 9 de juny de 1993

Considerant que:

En primer lloc, s'ha d'entendre que el Decret de 9 de juny de 1993 forma part de les mesures que l'executiu i el legislatiu adopten al seu dia per tal de fer front a les exigències de les disposicions

transitòries i en especial la tercera de la Constitució, per tal de facilitar el trànsit del règim pre-constitucional al règim constitucional. En segon lloc, aquest Decret, independentment del context en què va ser publicat, s'ha d'entendre en relació amb la Constitució, la Llei qualificada de la Justícia i la Llei del pressupost general avui vigents. I així, del text del propi Decret resulta que aquest tan sols regirà mentre la Llei qualificada de la Justícia no reguli de forma expressa les competències sobre la gestió i l'execució de l'Administració de Justícia. Tot el que confirma el principi constitucional segons el qual només la Llei qualificada de la Justícia és idònia per atribuir aquesta competència al Consell Superior de la Justícia.

Considerant que:

Addicionalment, tal com resulta de les al·legacions de les parts, el Decret no ha estat aplicat fins al dia d'avui.

Considerant que:

El Consell Superior de la Justícia basa part de la seva argumentació en l'acta de la sessió extraordinària del M.I. Consell General de 8 de juny de 1993, on es diu que, efectivament "pel que fa a la transferència de la Justícia, entenem que és provisional fins i tant no estigui constituït el Consell Superior de la Justícia, al qual li hem de transferir el que ara se'ns transfereix. Per tant aquesta situació serà totalment provisional". D'una banda, un document d'aquest tipus pot ser indicatiu del contingut del debat polític entre l'executiu i el legislatiu en seu parlamentària, i en aquest sentit pot tenir un cert valor interpretatiu, però no és una norma jurídica i no pot ser esgrimida com a norma vinculant. Des del punt de vista jurídic, el contingut de la tal acta no podia condicionar o impedir que el Govern proposés i el Consell General aprovés ulteriorment la mencionada Llei del pressupost general per a 1994 que, juntament amb la Llei general de les finances públiques -norma pre-constitucional encara vigent, i que no és l'objecte del present conflicte de competències constitucionals-, la Llei qualificada de la Justícia, que és l'única Llei habilitada per modificar l'actual fórmula de gestió i execució del pressupost, i el Decret de 9 de juny de 1993 formen el quadre normatiu aplicable al present cas. S'han explicat ja, addicionalment, les raons formals per les quals en l'actual ordenament constitucional andorrà no és aplicable la noció de "caducitat i provisionalitat" del Decret argumentada pel Consell Superior de la Justícia.

Sobre l'adequació de la pretensió del conflicte positiu de competències constitucionals plantejat pel Consell Superior de la Justícia

Considerant que:

Ha quedat clarament establert que, en desenvolupar el mandat que la Constitució li dóna a l'article 89.4, el legislador ha optat per precisar les atribucions i les funcions del Consell Superior en un sentit determinat, que no és el que hauria volgut el Consell Superior, però que no és contrari al mandat constitucional en aquesta matèria. Ha quedat clarament establert que la Llei qualificada de la Justícia no atribueix fins ara al Consell Superior la gestió i l'execució del pressupost de l'Administració de Justícia, cosa que fa amb tota precisió el marc normatiu format per la Llei del pressupost general per a 1994 i la Llei general de les finances públiques, totes dues plenament vigents i que no han estat qüestionades per les parts en el present litigi, així com el Decret de 9 de juny de 1993, que malgrat les condicions del moment en què va ser publicat resta en vigor per les raons esmentades en els considerants anteriors. És cert que el legislador podia haver triat una altra o unes altres fórmules de les que, d'acord amb el mandat de l'article 89 de la Constitució i amb el silenci de la Llei qualificada de la Justícia amb relació a la gestió i l'execució del pressupost, ofereixen el Dret comparat i les diverses tècniques de control pressupostari. Però no correspon al Tribunal Constitucional, d'acord amb la Constitució i la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, substituir el legislador en matèria d'elaboració de lleis noves o modificació de lleis existents. Tampoc no correspon al Tribunal Constitucional fer pronunciaments sobre lleis que no són objecte de la demanda i, en particular, en el present cas de conflicte positiu de competències constitucionals. Només el legislador està habilitat per la Constitució per reconsiderar el quadre legislatiu aquí mencionat.

Considerant que:

Segons l'article 75 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest Tribunal és competent per decidir sobre la validesa dels actes jurídics realitzats com a conseqüència de l'exercici de la dita competència.

D E C I D E I X :

En atenció als pronunciaments de les parts, i per les causes exposades en els considerants precedents, limitant el seu pronunciament estrictament a les pretensions primera i segona formalment plantejades en la conclusió de la demanda presentada pel Consell Superior de la Justícia, desestimar en la seva totalitat la pretensió primera, atès que no s'ha produït formalment la invasió competencial per part del Govern, que té formalment atribuïda la competència objecte del present conflicte positiu de competències constitucionals, i desestimar en la seva totalitat la pretensió segona, atès que no correspon al Tribunal Constitucional substituir el legislador per modificar la vigent Llei general de les finances públiques. La validesa dels actes jurídics realitzats fins ara com a conseqüència de l'exercici per part del Consell Superior de la competència en litigi s'han d'entendre legalment confirmats per l'acceptació tàcita del Govern, sens perjudici que la validesa dels actes futurs en aquesta matèria resultarà de la seva adequació als termes de la Llei del pressupost general per a 1994 mentre es mantingui el marc normatiu vigent.

I així, per aquesta la nostra sentència, que serà notificada al president del Consell Superior de la Justícia i al cap de Govern, i que serà publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el setze de desembre de mil nou-cents noranta-quatre.

Joan Josep López Burniol François Luchaire

President

Vice-president

Miguel Angel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

Magistrat

Magistrat